

TRANSCA

Andetgørelse

Hvorfor læse denne tekst ..

I sin bredeste forstand er andetgørelse en grundlæggende kognitiv proces for at blive et selv og orientere sig ud i ordet. Almindeligvis refererer udtrykket anden til en proces, hvor en person eller en gruppe opfattes af en person eller gruppe ("Selvet") som værende anderledes ("den Anden") på en eller anden grundlæggende måde og dermed ikke hører til samme sociokulturelle enhed (kategori). "Selvet" fungerer som værende normen og vurderer dem, der ikke opfylder denne norm, som "Andet". Opfattet som manglende "selvets" væsentlige karakteristika, betragtes og behandles "Andet" som ringere og potentielt som en trussel.

Ved hjælp af et eksempel fra uddannelsessektoren er andetgørelse en differentiering mellem studerende på baggrund af forskellige kulturelle (dvs. sprog, social klasse og religiøs tilknytning, etnisk eller national oprindelse, race) og/eller biologiske (kropslige træk) egenskaber. Nedsættende kaldenavne eller studerende, der mobbes eller chikaneres af andre studerende på grund af deres nationale oprindelse, er eksempler. På en lignende måde deltager lærere eller forældre i en anden handling, der har diskriminerende virkninger, når de betragter en elev eller en gruppe studerende som afvigende på grund af deres hudfarve, køn, seksualitet osv. Protester fra forældre mod indvandrere eller flygtningebørn, der har fået ret til skolegang, er et andet eksempel.

Historisk kontekst

Begrebet om andetgørelse har en dyb intellektuel slægtsforskning på tværs af områderne filosofi, psykologi, kritisk teori og postkoloniale studier. Det er en del af en videnskabelig indsats for at forstå processen med identifikation og kategorisering, opbygningen af "Selv" og "Andet" og måder, hvorpå sociale relationer vedtages og opleves i løbet af det sociale liv. Fra et fænomenologisk perspektiv er andet den konstituerende faktor i skabelsen og bekræftelsen af selvbilledet. "Andet" er den modstykke, der er skabt af "Selvet", for at han / hende / den kan defineres (San Martín 2017). Ved at vedtage et feministisk perspektiv henviser "Andet" til, hvad det betyder at "være kvinde". Kvinder befinder sig i en underordnet social position med hensyn til mænd, der betragtes som den normative eksistentielle tilstand (De Beauvoir 1949).

I kolonitiden retfærdiggjorde praksis med ellers, det koloniserede folks fysiske dominans og kulturelle underordning af "Vesten". Ikke-europæiske / ikke-vestlige lande placeres i et fjernt symbolsk rum sammenlignet med "Vesten", der betragtes som verdens normative centrum. Orientalisme skiller sig ud som et fremtrædende mønstereksempel på den øvrige praksis, idet den forstås som et billede af verdenen, der forvandler kulturen, værdierne, livsformerne og institutionerne i de "østlige" (og primært muslimske) "folk" og "kulturer" "Til en underordnet position med hensyn til" vesterlændinge "(Said 1978).

TRANSCA

I nutidens tider med intensiveret og diversificeret migration og (etno-religiøs) konflikt vedrører processeringen af andre forholdet mellem mindretal og flertal og involverer krav om rettigheder til kultur. I denne sammenhæng bekræfter andethed specifikke kulturelle og / eller (formodede) biologiske egenskaber, som antydes at være de væsentlige identificerende grænser, på grundlag af hvilke man kan skelne mellem forskellige grupper. Kulturelle og biologiske forskelle betragtes som indikatorer for forskel (Benhabib 2002). Andet resulterer derefter i tilskrivning af en ringere identitet til en gruppe med hensyn til ens egen og påvirkning af materielle og socio-politiske (normalt negative) måder de involverede aktører (Wilson & Mitchell 2003).

a) Diskussion

I antropologiske termer beskriver andetgørelse den reduktive handling ved at mærke og definere en person eller en gruppe som en person, der tilhører en socialt underordnet kategori. Påstande om kultur er det væsentlige redskab til at skabe "Andet" (Abu-Lughod 1991). Betingelsen og kvaliteten af at være "Andet" er tilstanden af at være anderledes end og modsat af det individuelle og / eller kollektive "Selv".

Begrebet andetgørelse henviser til klassificeringsprocessen, der indebærer opdeling af mennesker, objekter og andre fænomener i henhold til socialt forudbestemte kategorier eller typer. Klassificeringen af personer og grupper som "Andre" og "Selver" udforskes af Durkheim og Mauss i deres berømte bog "Primitive Classification" (2009 [1903]). Kerneideen er, at tankemønstre er et socialt produkt forbundet med social organisation. Således producerer forskellige samfund forskellige former for tanke og forståelse af den sociale verden og "Selvet" og "Andet". Før det producerede victorianske antropologi andetgørelse ved at klassificere og evaluere samfund baseret på ideer om fremskridt og kulturel udvikling. Senere i det 20. århundrede hævdede Levi Strauss (1955), at folk har to strategier til at håndtere "Andet"; indarbejde dem ved at reducere eventuelle grænser mellem dem eller udelukke dem ved at grundlægge begrænsninger og holde dem i margenerne.

Andetgørelse i antropologi henviser til magtrelaterede processer til identifikation og kategorisering. Det er blevet set som en form for politisk udelukkelse, der genereres af etniske, nationale religiøse og andre ideologier og håndhæves af sociale institutioner og / eller uformelle sociale strukturer. Denne proces involverer asymmetrier i socio-politisk magt i et givet socialt system (Jenkins 1996). Michel Foucault har hævdet, at når vi navngiver en gruppe som "Andet", påpeger vi deres opfattede svagheder for at fremhæve et forhold mellem underordnede og superordinerede. Den dominerende gruppe er i stand til at påtvinge sin styrke og overlegenhed over for "Anden", mens devaluerer dem (Foucault 2000a, b).

b) Praktisk eksempel

Processen med andet, som det udføres i klasseværelset, udforskes i en undersøgelse af, hvordan norske læreruddannere introducerer aspekter af kulturel mangfoldighed til præ-service lærere under et obligatorisk kursus om "Pædagogik og elevkundskab" (Nilsen, Fylkesnes & Mausethagen 2017). Undersøgelsen finder ud af, at læreruddannerne taler om 'kulturel mangfoldighed' som noget, der vedrører de "andre". De "andre" er eleverne og

TRANSCA

forældrene, der adskiller sig fra læreruddannerne, fordi de har forskellige kulturer, sprog, migrationshistorier og religioner og er synligt og socialt forskellige. (ibid 43).

Forfatterne beskriver denne måde at tale på som en diskurspraksis med andet, hvor det 'almindelige' repræsenterer os, og det 'usædvanlige' repræsenterer dem via implicite eller eksplicit diskursivt konstruerede kontraster (ibid 44). Andetgørelse sker i praksis, der vedrører kultur, sociale aspekter, flersprogethed, migration, nationalitet, synlighed og religion (ibid 48). Undersøgelsen argumenterer for, at den igangværende og påtænkte produktion af andet i klasseværelset kan føre til social udstødelse af elever (ibid 42). Bevidstheden om måder, hvorpå elever bliver 'anden' i samfundet, er et vigtigt redskab til at håndtere ulige magtforhold og fremme social retfærdighed og lighed (41) i demografisk forskellige samfund (ibid 48).

I en anden undersøgelse (Borero et al. 2012) undersøges skoler som kulturelle sammenhænge, der har magten og potentialet til at andetgøre unge på en måde, der forhindrer dem i at skabe meningsfulde akademiske identiteter, mens de skal fremme elevernes kulturelle aktiver. Indfødte hawaiiske unge og lærere og rådgivere for indfødte hawaiiske unge fortæller om deres oplevelser i byens offentlige skoler på Hawaii (ibid 8-13). Andetgørelse defineres som en personlig, social, kulturel og historisk oplevelse, der involverer kulturel og racemæssig tvetydighed, kategorisering og mærkning, hierarkisk magtdynamik og begrænset adgang til ressourcer. Skolemiljødynamikken afslører flere identiteter, stereotyper, racisme, copingstrategier for racisme og kulturel stolthed, der relaterer til oplevelser med at være den "anden" i skolen (ibid 3-6).

Undersøgelsen understreger behovet for lærere at give muligheder, der fremmer og forstærker strategier, der modvirker oplevelser af marginalisering og giver en følelse af inkludering og tilhørsforhold. Identitetsskabelse skal fremmes og støttes gennem uddannelsesmuligheder og interaktioner, der positivt prioriterer mangfoldighed i interkulturelle omgivelser og hjælper med at omdanne skoler til kulturelle sammenhænge, der fejrer kulturel rigdom (ibid 16-30).

Tænk videre:

- Hvordan kan jeg se og reflektere over mine egne måder at klassificere mennesker som "Andre" på verbale, kognitive og symbolske måder?
- I hvilke sammenhænge og sociale interaktioner kan jeg observere andre processer?
- Hvad kan jeg gøre for at øge mine studerendes bevidsthed om at være bevidst og opmærksom på at undgå at andetgøre?
- Hvordan kan jeg motivere og inspirere mine studerende til at værdsætte kulturel mangfoldighed som et positivt og berigende træk i det sociale liv?

KEY-WORDS/ KRYDS-REFERENCER

Klassifikation, magt, identitet, mangfoldighedsforskel, etnocentrisme, marginalisering, diskrimination, kultur

Sources

Abu-Lughod, L. (1991). Writing Against Culture. In R.G. Fox (ed.) *Recapturing Anthropology: Working in the Present*. Santa Fe, NM: School of American Research Press. (137-162).

TRANSCA

Benhabib, S. (2002). *The Claims of Culture: Equality and Diversity in the Global Era*. Princeton and Oxford: Princeton University Press.

Borrero, N. E., Yeh, Chr. J., Cruz Cr. I., Suda Jolene F. (2012). School as a Context for “Othering” Youth and Promoting Cultural Assets. *Teachers College Record*, 114. (1-37).

de Beauvoir, S.. (1989, [1952]) *The second sex*. New York: Vintage Books.

Durkheim, E., & Mauss, M. (2009 [1903]). *Primitive Classification*. London: Routledge.

Foucault, M. (2000a). Governmentality. In J.D. Faubion (Ed.) *Power. Essential Works of Foucault, 1954-1984*, vol. 3, New York: New Press. (201-222).

Foucault, M. (2000b). Subject and Power. In J.D. Faubion (Ed.) *Power. Essential Works of Foucault, 1954-1984*, vol. 3, New York: New Press. (326-348).

Jenkins, R. (1996). *Social Identity*. London: Routledge.

Lévi-Strauss, C. (1955). *Tristes tropiques*. Harmondsworth: Penguin.

Nilsen, A. B., Fylkesnes, S., & Mausethagen, S. (2017). The linguistics in othering: Teacher educators’ talk about cultural diversity. *Reconceptualizing Educational Research Methodology*, 8(1). (40-50).

Said, E. 1978. *Orientalism*. London: Routledge & Kegan Paul.

San Martín, J. (2017). Phenomenology and the Other: Phenomenology Facing the Twenty-First Century. In Walton R., Taguchi S., Rubio R. (Eds) *Perception, Affectivity, and Volition in Husserl’s Phenomenology. Phaenomenologica*. vol 222. Cham: Springer. (179-195).

Wilson, R., A. & Mitchell, J., P. (2003). (Eds), *Human Rights in Global Perspective: Anthropological Studies of Rights, Claims and Entitlements*. London and New York: Routledge.

Authors: Ioannis Manos, Georgia Sarikoudi (GREECE)

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use, which may be made of the information contained therein.

